YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
26 päivänä toukokuuta 2005 *

Asiassa C-409/03,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 15.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.10.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA)

vastaan

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit K. Lenaerts, N. Colneric, K. Schiemann ja E. Juhász (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.11.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— SEPA, edustajanaan Rechtsanwalt D. Ehle,

— Hauptzollamt Hamburg-Jonas, asiamiehenään M. Blaesing,

— Kreikan hallitus, asiamiehinään G. Kanellopoulos, V. Kontolaimos ja E. Svolopoulou,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään E. Paasivirta ja G. Braun,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.2.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, s. 1) 13 artiklan tulkintaa.

2 Ennakkoratkaisukysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Société d'exportation de produits agricoles SA (jäljempänä SEPA) ja Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Hamburg-Jonasin piiritullikamari; jäljempänä Hauptzollamt) ja joka koskee kieltäytymistä vientituen myöntämisestä naudanlihalle, joka on peräisin hätäteurastetuista eläimistä ja jonka SEPA on vienyt kolmansiin maihin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Asetuksen N:o 3665/87 yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"Tuotteiden olisi oltava laadultaan sellaisia, että niitä voidaan pitää kaupan tavanomaisin edellytyksin".

4 Saman asetuksen 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka eivät ole laadultaan virheettömiä, [kunnollisia] * ja myyntikelpoisia ja[, jos tuotteet] on tarkoitettu ihmisravinnoksi, kun niiden ominaisuudet tai kunto estävät niiden käytön tai rajoittavat huomattavasti niiden käyttöä tähän tarkoitukseen."

5 Asetus N:o 3665/87 on korvattu 1.7.1999 alkaen maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä huhtikuuta 1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, s. 11), jonka 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"— — tukea myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka ovat vapaassa liikkeessä yhteisössä — —".

6 Saman asetuksen 21 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka eivät ole vienti-ilmoituksen vastaanottamispäivänä laadultaan virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia.

* — Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen versio on epätarkka.

Tuotteet täyttävät ensimmäisen alakohdan vaatimukset, kun niitä voidaan pitää kaupan yhteisön alueella tavanomaisissa olosuhteissa sellaisina kun ne on kuvattu tukihakemuksessa, ja jos tuotteet on tarkoitettu ihmisravinnoksi, niiden ominaisuudet tai kunto eivät estä niiden käyttöä tai rajoita huomattavasti niiden käyttöä tähän tarkoitukseen.

Tuotteiden osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattaminen on tarkastettava yhteisössä voimassa olevien vaatimusten tai käytäntöjen mukaisesti."

7 Terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26.6.1964 annetun neuvoston direktiivin 64/433/ETY (EYVL 1964, 121, s. 2012), sellaisena kuin se on muutettuna ja kodifioituna 29.7.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/497/ETY (EYVL L 268, s. 69; jäljempänä direktiivi 64/433), 2 artiklan n alakohdassa esitetään seuraava määritelmä:

"'Hätäteurastuksella' [tarkoitetaan] kaikkia teurastuksia, jotka eläinlääkäri määrää suoritettaviksi onnettomuuden tai vakavien fysiologisten tai toiminnallisten häiriöiden vuoksi. Hätäteurastus voidaan suorittaa teurastamon ulkopuolella, jos eläinlääkäri katsoo, että eläimen kuljetus on mahdotonta tai että se voisi aiheuttaa eläimelle tarpeettomia kärsimyksiä."

8 Kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että:

— —

e) hätäteurastettujen eläinten käyttö ihmisravinnoksi voidaan sallia vain paikallisesti ja vain jos seuraavat edellytykset täyttyvät — —".

Kansallinen lainsäädäntö

9 Lihahygieniaa koskevan 19.1.1996 annetun Saksan lain (Fleischhygienegesetz, BGBl. 1996 I, s. 59) 13 §:ssä säädetään seuraavaa:

"13 § — Teurastukset sairaustapauksissa

1) Eläimet,

1. jotka on erityisestä syystä hätäteurastettava tai jotka

2. erittävät taudinaiheuttajia,

voidaan teurastaa ainoastaan erityisissä teurastamoissa (niin kutsutut eristetyt teurastamot). Jokaisen eristetyssä teurastamossa suoritetun teurastuksen jälkeen käytetyt tilat ja laitteet on puhdistettava ja desinfioitava.

2) Näin teurastetusta eläimestä peräisin olevaa lihaa saa saattaa markkinoille elintarvikkeena käytettäväksi vain edellä mainittujen teurastamoiden myyntipaikoilla, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen tätä varten erityisesti hyväksymiä ja valvomia, ja liha on merkittävä selvästi.

— —

4) Liittovaltion ministerillä on oikeus Bundesratin hyväksymän määräyksen avulla antaa säännöksiä siltä osin kuin on tarpeellista kuluttajien suojelemiseksi tai sellaisten Euroopan yhteisöjen oikeudellisten säädösten täytäntöönpanemiseksi, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

1. hygieniaa koskevat vähimmäissäännöt, joita sovelletaan eristettyihin teurastamoihin taudinaiheuttajien leviämisriskin ehkäisemiseksi kokonaisuudessaan,

2. kyseessä olevan lihan merkitseminen,

3. hygieniaa koskevat vähimmäissäännöt, joita sovelletaan myyntipaikkoihin ja niiden hyväksyntään ja valvontaan, sekä niiden hyväksymisessä ja hyväksynnän peruuttamisessa noudatettavat edellytykset ja menettely,

4. hygieniaa koskevat vähimmäissäännöt, joita sovelletaan edellä kuvatuissa olosuhteissa teurastetuista sairaista eläimistä peräisin olevan lihan varastointiin, kuljetukseen ja myyntiin myyntipaikoilla,

5. hygieniaa koskevat vähimmäissäännöt, joita sovelletaan hätäteurastusten toteuttamiseen ja tämän tyyppisistä teurastuksista peräisin olevan lihan myyntiin."

10 Mainitun lain säännökset on pantu täytäntöön lihahygieniaa koskevalla Saksan asetuksella (Fleischhygieneverordnung, BGBl. 1997 I, s. 1138), jonka 10 §:ssä säädetään, että eristetyistä teurastamoista peräisin olevaa lihaa "— — voidaan myydä ainoastaan hyväksytyillä myyntipaikoilla — — ja ainoastaan lopullisille kuluttajille — —".

Pääasian tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Ranskalainen yritys SEPA on vienyt kolmansiin maihin lihaa, joka oli peräisin saksalaisista eristetyistä teurastamoista, joissa teurastetaan sairaat ja kiireellisesti

erityisistä syistä (esimerkiksi onnettomuuden johdosta) teurastettavat eläimet. Sille oli myönnetty vientitukia tällaisille vienneille vuoden 1997 lokakuuhun asti.

12 SEPA teki marraskuussa 1997 vienti-ilmoituksen sellaista pakastettua naudanlihaa sisältävästä lähetyksestä, joka oli peräisin mainituissa teurastamoissa teurastetuista eläimistä ja jolle se haki Hauptzollamtista vientituen myöntämistä. Vientituen myöntämisestä SEPA:lle kieltäydyttiin siitä syystä, ettei kyseinen tuote ollut asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla "laadultaan kunnollista ja myyntikelpoista", sillä tällaisissa olosuhteissa teurastetuista eläimistä saadun lihan jakelukanava oli tiukasti rajattu kansallisen lainsäädännön nojalla.

13 SEPA:n kieltäytymispäätöksestä Finanzgericht Hamburgissa nostama kanne hylättiin sillä perusteella, että vientituen myöntämisedellytykset eivät olleet täyttyneet. Kyseinen tuomioistuin katsoi, ettei liha ollut "laadultaan kunnollista ja myyntikelpoista" siitä syystä, että eristetyistä teurastamoista peräisin olevan lihan kaupalle on asetettu erityisiä rajoituksia Saksan lainsäädännössä.

14 Koska eristetyillä teurastamoilla oli esittää eläinlääkärin antamat todistukset, joiden mukaan liha oli ihmisravinnoksi kelpaavaa ja täytti lihahygieniaa koskevan Saksan lainsäädännön vaatimukset, ja koska tullimuodollisuuksia varten oli myös laadittu muita terveystodistuksia, SEPA teki Finanzgericht Hamburgin päätöksestä Revision-valituksen Bundesfinanzhofiin.

15 Bundesfinanzhof, joka katsoo asian ratkaisun edellyttävän yhteisön oikeuden tulkintaa, päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Edellytetäänkö — — asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa tarkoitetulla kunnollisen ja myyntikelpoisen laadun käsitteellä, että kyseessä olevien tavaroiden tuotantoon ja myyntiin sovelletaan yksinomaan yleisiä säännöksiä, sellaisina kuin ne ovat voimassa kaikille tällaisille tavaroille, ja eikö vientitukea siten myönnetä sellaisille tavaroille, joita koskevat erityiset rajoitukset — erityisesti mitä tulee niiden tuotantoon, käsittelyyn tai myyntiin — kuten esimerkiksi määräys erityisestä tutkimuksesta selvitettäessä, onko tavara nautittavaksi kelpaava, tai rajoitus tiettyihin jakelukanaviin?

2) Edellytetäänkö asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa tarkoitetulla kunnollisen ja myyntikelpoisen laadun käsitteellä vientitavaralta tiettyä keskivertolaatua ja eikö vientitukea siten myönnetä heikompaa laatua oleville tavaroille, jotka kuitenkin voivat olla tukihakemuksen kuvauksen mukaisesti kaupan kohteena? Onko näin myös silloin, kun heikommalla laadulla ei ole vaikutusta liiketoimen toteuttamiseen?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

16 SEPA huomauttaa, että vientituen myöntämisen ainoa edellytys on tavaraa koskevan terveystodistuksen antaminen. Sen mukaan "laadun kunnollisuutta ja myyntikelpoisuutta" on arvioitava sellaisten itse tavaraa koskevien objektiivisten ominaisuuksien perusteella, jotka ovat sille ominaisia ja ovat olemassa riippumatta "rajoittamatonta jakelua" tai "jakelun kanavointia" koskevasta kysymyksestä. Näin ollen tiettyihin jakelukanaviin rajoittamisen ei pitäisi vähentää tavaran myyntikelpoisuutta. Se korostaa, että asetuksen N:o 3665/87 13 artiklan mukaan mahdollisuus pitää tuotetta kaupan paikallisilla markkinoilla riittää sen katsomiseen "laadultaan myyntikelpoiseksi". SEPA täsmentää lisäksi, että yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteet, joilla on erityinen merkitys yhteisön vientitukijärjestelmän yhteydessä, edellyttävät, että säännökset, joissa asetetaan velvoitteita, ovat selviä ja täsmällisiä, jotta vientitukeen oikeutettu voisi saada yksiselitteisesti tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä tämän perusteella toimenpiteisiin.

17 Hauptzollamt, joka ei ole esittänyt kirjallisia huomautuksia, korosti istunnossa, että vaikka hätäteurastetuista eläimistä peräisin oleva liha ei ole itsessään heikompilaatuista, vaan katsotaan ihmisravinnoksi kelpaavaksi eläinlääkärintarkastuksen jälkeen, oikeudelliselta kannalta katsottuna sitä voidaan myydä ainoastaan paikallisilla markkinoilla ja tietyillä erityisillä myyntipaikoilla. Asiaa koskevien merkityksellisten yhteisön ja Saksan säännösten johdosta tällaisen lihan myyntimahdollisuudet ovat hyvin rajoitetut, eikä se näin ollen ole asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla myynti- tai markkinointikelpoista. Merkittävien markkinoiden, mahdollisten markkina-alueiden, kilpailun ja lihaan liittyvän järjestelmän kannalta kyseisen lihan ja rajoituksitta myyntiverkostoihin tulevan lihan välillä on niin paljon

eroja, että ainoa yhtäläisyys on siinä, että kyse on lihasta. Hauptzollamt väittää lisäksi, että mainitun 13 artiklan tarkoituksena ei ole pelkästään terveydensuojelu, vaan myös vientitukien rajoittaminen ainoastaan sellaisiin tuotteisiin, jotka niitä jollakin tavalla ansaitsevat.

18 Kreikan hallitus katsoo, että maataloustuotteiden kaupan pitämisen "tavanomaiset olosuhteet" voivat muodostaa kehyksen niille tilanteille, joita säännellään sekä näiden tuotteiden tuotantoon ja jakeluun liittyvillä ja kaikkia saman ryhmän tuotteita koskevilla yleisillä soveltamissäännöksillä että erityisillä rajoituksilla, jotka vaikuttavat erityisesti tiettyjen tuotteiden tuotantoon, käsittelyyn ja myyntiin. Yleisesti sovellettavat säännökset ja erityiset rajoitukset muodostavat yhdessä arviointiperusteet sille, ovatko maataloustuotteet edellytetyllä tavalla "laadultaan kunnollisia ja myyntikelpoisia", ja näin ollen kysymys eroista kaupanpitämisen "tavanomaisiin olosuhteisiin" nähden ei nouse esiin.

19 Euroopan yhteisöjen komission mukaan käsite "laadultaan virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen" merkitsee sitä, että tuotetta on voitava pitää kaupan tavanomaisissa olosuhteissa. Se katsoo, ettei pääasiassa kyseessä olevan kaltainen eristetyistä teurastamoista peräisin oleva liha täytä tätä vaatimusta, koska sen kauppa on rajoitettua. Komissio väittää näin ollen, ettei tällainen tuote — vaikka sen terveellisyyttä ei ole kiistetty — täytä vaatimusta, jonka mukaan sen on oltava "laadultaan virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen", sillä sitä ei voida pitää kaupan tavanomaisissa olosuhteissa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii tällä kysymyksellään selvittämään, onko asetuksen N:o 3665/87 13 artiklaa pääasian tosiseikat huomioon ottaen

tulkittava siten, että terveysvaatimukset täyttävän lihan, jonka kaupan pitäminen ihmisravinnoksi Euroopan yhteisössä on yhteisön lainsäädännössä rajoitettu paikallisille markkinoille siitä syystä, että se on peräisin hätäteurastetuista eläimistä, voidaan katsoa olevan "laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista", mikä on vientitukien myöntämisen välttämätön edellytys.

21 Asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa säädetään, että tukea ei myönnetä tuotteille, jotka eivät ole "laadultaan virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia" ja, jos tuotteet on tarkoitettu ihmisravinnoksi, kun niiden ominaisuudet tai kunto estävät niiden käytön tai rajoittavat huomattavasti niiden käyttöä tähän tarkoitukseen.

22 Tältä osin yhteisöjen tuomioistuin on vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä yhtenäishintajärjestelmään kuuluvien tuotteiden alalla 21 päivänä joulukuuta 1967 annetun komission asetuksen N:o 1041/67/ETY yhteydessä todennut, että vaatimus, jonka mukaan tuotteen on oltava "laadultaan virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen", on vientitukien myöntämisen yleinen ja objektiivinen edellytys riippumatta luokka- ja laatuvaatimuksista, joista säädetään asetuksissa, joissa vahvistetaan vientituen määrä kullekin tuotteelle. Tuote, jota ei voida pitää kaupan yhteisön alueella tavanomaisissa olosuhteissa sellaisena kun se on kuvattu tukihakemuksessa, ei täytä näitä laatuvaatimuksia (ks. asia 12/73, Muras, tuomio 9.10.1973, Kok. 1973, s. 963, 12 kohta).

23 Kyseinen tulkinta on esitetty myös asetuksen N:o 3665/87 yhdeksännessä perustelukappaleessa, jossa todetaan, että tuotteiden olisi oltava laadultaan sellaisia, että niitä voidaan pitää kaupan tavanomaisin edellytyksin (ks. asia C-235/97, Ranska v. komissio, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. I-7555, 77 kohta).

24 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että vaikka jäsenvaltioiden asiana on käsitteen "laadultaan virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen" määrittelevän yhteisön normin puuttuessa antaa asiaa koskevat täsmällisemmät säännökset, nämä säännökset eivät saa olla ristiriidassa alalla sovellettavan yhteisön lainsäädännön — joka edellyttää tavanomaisissa olosuhteissa tapahtuvan kaupan pitämisen mahdollistavaa laatua — yleisen rakenteen kanssa (ks. erityisesti asia C-371/92, Ellinika Dimitriaka, tuomio 8.6.1994, Kok. 1994, s. I-2391, 23 kohta ja em. asia Ranska v. komissio, tuomion 76 ja 77 kohta).

25 Jäsenvaltioilla on näin ollen mahdollisuus antaa täsmällisempiä kansallisia säännöksiä, jotka koskevat yhteisön oikeuden käsitettä "laadultaan virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen", mutta niiden normatiivista toimivaltaa rajoittaa yhteisön lainsäädäntö, erityisesti asetuksen N:o 3665/87 13 artiklassa säädetyt arviointiperusteet, joita tulkitaan tämän saman asetuksen yhdeksännen perustelukappaleen valossa.

26 Se, että tuotteen myyntikelpoisuus "tavanomaisissa olosuhteissa" on olennainen osa käsitettä "laadultaan virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen", käy sitä paitsi selvästi ilmi maataloustuotteiden vientitukiin liittyvästä lainsäädännöstä, koska asetuksesta N:o 1041/67 lähtien kaikissa asian kannalta merkityksellisissä asetuksissa on toistettu sekä käsite "laadultaan virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen" että tuotteen myyntikelpoisuus "tavanomaisissa olosuhteissa" vaatimuksina sille, että tuotteelle voidaan maksaa vientitukea.

27 Asetuksen N:o 800/1999 osalta on huomattava, että sen 21 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, että tukea ei myönnetä tuotteille,

jotka eivät ole vienti-ilmoituksen vastaanottamispäivänä "laadultaan virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia", ja että tuotteet täyttävät ensimmäisen alakohdan vaatimukset, kun niitä voidaan pitää kaupan yhteisön alueella "tavanomaisissa olosuhteissa". On todettava, että koska kyseisessä säännöksessä, joka on tullut voimaan pääasian tosiseikkojen tapahtumisajan jälkeen, toistetaan edellä mainitut käsitteet, sillä ei näin ollen ole muutettu olemassa olevaa oikeudellista tilannetta, vaan päinvastoin vahvistettu se.

28 Termien "kaupan pitäminen tavanomaisissa olosuhteissa" osalta ei voida hyväksyä väitettä, jonka mukaan tuotteiden tuotantoon, käsittelyyn ja myyntiin vaikuttavat erityiset rajoitukset muodostavat kehyksen säännellyille tilanteille ja myötävaikuttavat siten "tavanomaisiin olosuhteisiin", sillä se vie merkityksen viimeksi mainitulta käsitteeltä. Tämä päättely — jos sitä noudatettaisiin — merkitsisi sen hyväksymistä, että jokainen tuote, joka voi olla laillisen liiketoimen kohteena, olisi katsottava "myyntikelpoiseksi tavanomaisissa olosuhteissa".

29 Tältä osin on viitattava direktiiviin 64/433, jonka 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hätäteurastettujen eläinten käyttö ihmisravinnoksi voidaan sallia vain paikallisesti ja vain jos useat lisäedellytykset täyttyvät.

30 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaista lihaa, jonka tuotantoa, käsittelyä ja jakelua on huomattavasti rajoitettu, ei kuitenkaan voida pitää "myyntikelpoisena tavanomaisissa olosuhteissa", vaikka se täyttäisi terveysvaatimukset ja olisi liiketoimen kohteena.

31 Lisäksi näyttäisi joka tapauksessa ristiriitaiselta tukea näiden tuotteiden vientiä kolmansiin maihin, vaikka yhteisön sisällä niitä voidaan pitää kaupan ainoastaan paikallisilla markkinoilla.

32 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 3665/87 13 artiklaa on tulkittava siten, että terveysvaatimukset täyttävän lihan, jonka kaupan pitäminen ihmisravinnoksi Euroopan yhteisössä on yhteisön lainsäädännössä rajoitettu paikallisille markkinoille siitä syystä, että se on peräisin hätäteurastetuista eläimistä, ei voida katsoa olevan "laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista", mikä on vientitukien myöntämisen välttämätön edellytys.

Toinen kysymys

33 Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko asetuksen N:o 3665/87 13 artiklaa tulkittava siten, että viety tavara, jota pidetään tavanomaisesti kaupan, voidaan katsoa "laadultaan virheettömäksi, kunnolliseksi ja myyntikelpoiseksi" — mikä on vientitukien myöntämisen välttämätön edellytys — silloin kun se on laadultaan tämän tyyppisen tavaran keskivertolaatua heikompaa.

34 Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettu vastaus huomioon ottaen toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

35 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 13 artiklaa on tulkittava siten, että terveysvaatimukset täyttävän lihan, jonka kaupan pitäminen ihmisravinnoksi Euroopan yhteisössä on yhteisön lainsäädännössä rajoitettu paikallisille markkinoille siitä syystä, että se on peräisin hätäteurastetuista eläimistä, ei voida katsoa olevan "laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista", mikä on vientitukien myöntämisen välttämätön edellytys.

Allekirjoitukset